

פעלונים ופריי חות בפניך נעלי סים ע"י קרם הפנים הנפלא

14

החודר במהירות לוקח ביות עור הפנים ומשיח את החידקים המזיקים, חנקת את העור וגורם לזינוקפציה. כבר לאחר ימים מספר ועור נעשה חלק, רענן, נקי ובריא.

המתיר בישראל 2.55 ל"י תוצרת "קליאו", מעבדות כימיות.

פרסום צימט

ה מ נ ו י -

קבלת חשבונך, נא שרע אותו בהקדם.

ברקיע השמיים

מפעל הפיס

מפעל הפיס

במדינה

(המשך מעמוד 10)

של שרה, גוללו את סיפור האשה בחריפות מאופקת.

אליהו יגנס, פרקליטו של עמנואל זמיר ויריבו המושבע של נחשון, ניסה להוכיח בכל הדרכים כי שרה זמיר מרדה בבעלה ופירבה לגור עמו, אחרי שהיא עצמה בקשה ממנו לעבור לחיפה. אגב כך, אילץ עורך-הדין את שרה לגלות פרטים אינטימיים ופיקנטים מחייהם המשותפים. את פירוטם של חלק מפרטים אלה נאלץ ה' שופט ישראל דוב זוהר לאסור.

"דופי פלירי". הוא לא רכש את הדירה בחיפה למעני, הכריזה שרה, שב- חצייתה האדומה הקצרה ובעלתה הלבנות נראתה לכל היותר כבת 17. הוא שופט ברה לחיפה, כי בוש ונכלם מעצמו. רק כאשר רכש את הדירה בת חמשת החדרים בחיפה ומכר את ביתו בפתח-תיקה - שאפילו אינו שייך לו - הודיע לי שאבא לנקות את הדירה החדשה.

את מנסה להטיל עליו דופי בעניינים פליליים? קפץ יגנס כאשר שמע את הטענה בדבר מכירת הבית הפתח-תיקתי. "ב- דיוק כך", השיבה שרה נמרצות. "הבית שייך גם למשפחתו, לא רק שלו. כשבאתי אליו לחיפה כדי למסור את הדירה, הוא הציע לי לירה ואמר שאם בסופו של דבר לא אהיה שלמה עם עצמי ולא ארצה להי- שאר בחיפה יהיה זה התשלום עבור נקיון הדירה."

"בקיצור, האם תרצי עכשיו ללכת לגור אתו בחיפה?" שאל השופט. "בחיפה לא. אני פוחדת ממנו. אני מוכנה לשוב אליו רק בפתח-תיקה. שם יש לי קרובים, עזתה שרה, סיפרה עקב כך כיצד איים זמיר על אמה, לבל תופיע בביתם ותת- ערב בעניינה וכיצד פעם, בשעת ריב, ניף עליה סכין בנוכחות שכנה.

עמנואל זמיר לא הופיע כדי לענות על טענותיה של אשתו. השופט קיבל את טענת פרקליטיה של שרה זמיר, משה נחשון ו- מאיר שפירא, שהביאו תקדימים שבבקשה למתן צו מוגנות זמנים אין על בית-המשפט להיכנס לבירור השאלה אם האשה היא מורדת. הוא חייב את המשורר לשלם לאשתו 200 לירות לחודש.

"כאשר הודעתי להורי ולידידי שאני ר- צה לשאת את זמיר, התנגדו כולם", סיפרה שרה, "אמרו לי שהוא לא נוצר כדי ל- חיות חיי משפחה. אמרו לי כבר או שאני עתידה לסבול, אבל הייתי מאוהבת ולא שמעתי לדבריהם. נוכחתי בטעות כבר ב- שבועות הראשונים.

"אני רוצה לשבת במנוחה, בחיק משפחתי, על המרפסת, נהג בעלי לומר לי. אך אורח החיים שניהל היה רחוק מלהיות אי- דיאלי. הוא היה נעלם לימים ולילות. לא היה נותן לי כסף לקניית מצרכים וכשהייתי דורשת ממנו, היה צועק עלי שלא אעז לבקש כסף עד שעות הצהריים, כי זה הורס לו את ההרשאה. ובכלל, הוא טוען כי חיי העולם הזה אינם חשובים לו. הוא חי למען העתיד. למען הדורות הבאים שיורכרוהו. בינתיים לא היה בבית מה לאכול."

שערי שמיים עד ההזמנה לחת- נה. לבעלה המשורר של שרה היו טע- נות פחות חומריות. "כל עץ שרעייתי שית- פה עמי פעולה וגילתה ענין ביצירתי, שרה הרמונית בחיינו", הוא מספר. המלחין ה- מצליח שומר בידיו תצלומים של מכתבי- האהבה הפיוטיים ששלחה לו אשתו לפני נישואיהם.

קטעים מהמכתבים מביא זמיר כהוכחה לרצונה של שרה להשתלב ביצירתו. זה, אלי שבשמיים אין כמוך, השתפחה שרה באחד ממכתביה, בוא יבוא יום שתבין כי אני היא אותה האחת שרוצה להקדיש את חיי למענך, למען אושרך המלא. משימתי היא להיות עזר כנגדך. מדוע? כי האהבתך על כל מעלותיך ומרעותיך. כי יש בך סודות. יש בך רזים. יש דפים ביומן של הלב שרק אלוהים יכול לקרואם. נפתחו לפנינו שערי שמיים. נפתח לפנינו עולם שכולו טוב. נדע כיצד לחפשו למצאו ול- נצלו. לחלק מכתב זה חיבר זמיר מנגינה, עמנואל לא מצא בשרה את הפיוט ש- ביקש. ואילו שרה לא מצאה בו את הבעל שביקשה.

בעינים דומעות היתה חוזרת שרה מי חנות המכולה, בה סירבה לבסוף, למכור לה בהקפה, כדי לחזות בעצרת-הזכרון אשר המשורר אירגן לאביו ר' זלמן מישינר.

לעצרות אלו נהג זמיר להזמין חברי כנסת, סופרים ויודים, שהרצו על נושאים כגון: תולדות הפרדסנות בארץ, חינוך הבנים ל- רצונות טובות, או ההווי הדתי-מסורתי של ראשוני בני פתח-תיקה. לכל אחד מהמר- צים חיכתה מונית להסעה.

כאשר חי עדיין אביו של עמנואל זמיר, אחד מעשירי הפרדסנים בפתח-תיקה, נהגה המשפחה לשלם את השכר לפועלים בפרי- דסיה בפתקים לחנויות המכולה, שם נאל- צו הפועלים לקנות. המשפחה זכתה באחו- זים ששולמו לה על ידי בעלי החנויות. בינתיים ירדה המשפחה מנכסיה. בת לי- משפחת זמיר שוב לא זכתה, בעצמה, להקפה בחנויות המכולה. "אנחנו נרחמים עליך. את צעירה ותבל שתסכלי", נהגו לומר לה

עמנואל ושרה זמיר בחתונתם - ממכתבי אהבה -

ובפעולה יחד עם בנם - לתביעת מזונות -

התנוונים. אבל מה אנחנו יכולים לעשות, אם בעלך אינו מלך של חובותיו?" "זוהי תוצאה של הדרכה ולפעמים גם של הסתת קרוביה", התמרמר השבוע זמיר. "קראתי לה לבוא אלי לחיפה שלמה בנפ- שה ובאהבה וכך אני מצפה עוד לבואה", הכריז זמיר אחרי שמע את דברי אשתו בבית המשפט: "תביעה זו, שהוגשה צי- דה, היא מעשה הדומה לאדם הכורת את הענף עליו הוא יושב. אני מתקומם נגד- דה, היא מעשה הדומה לאדם הכורת את הענף עליו הוא יושב. אני מתקומם נגד- משבר הפרידה העובר עלינו, באשר רצוני לכהן הוא להתגבר יחד על כל משגי העבר ולחיות בעתיד חיים תקינים - כי שרה היא, ככלות הכול, אם בני ואני אבי בה. ושנינו, רק שנינו, יודעים את אשר ביכול- תנו לרקום יחדיו."

ספרים

מקור

דרך היסורים

חוכמת המסכן (מאת נתן שחם, 96 ע"י הצעיר, 274 ע"י) היא חוכמתו של הדמות המורכבת משני סיוט-העבר של הדפוק הישראלי האופייני: איש-הקיבוץ לשעבר והעולה החדש. רומן אדמסקי, גיבורו של שחם, הוא עסקן מיקצועי פולני, שעלה זה מכבר לישראל, נתקל בסבך התאום של לבטיקליטתו (הרוחנית בעיקר) ושל בעי- רתו האישיות-הפסיכולוגיות.

בסיפור הכתוב על שני מיסורים - מישור ההווה ומישור העבר - מגולל שחם את בריחתו של אדמסקי מפני סיוט-העבר המ- לוויים אותו על כל שעל וצעד, מאבקו היומי יומי האפור מול פני מציאות מורח, בעי- ניו, חוסר יכולתו לקבל את העולם הנוקשה של הדיסציפלינה הקיבוצית הקונפורמיסטית. כמרבית העולים האינטלקטואלים, מנסה אדמסקי להמשיך בחייו הישנים על האדמה החדשה, מובן מאליו שזהו נסיון-שחא. הע- תיד להסתמך באסון ובבעיבת הקיבוץ, בניסיה לעבר היוזכרות, בנטשו אחריו את שדה-הקטל של המעשים האכזריים מדי.

מפיסו והעולה. למאבקו של גיבור חוכמת המסכן ניתן מימד נוסף על רקע חברו מנוער, הגיבור השלילי והקוטבי של הספר. אנטי-תורה היה זו של העסקן הישר הוא מארק, מפיסו מודרני וניהיליסט בנפש, ציניקאן מוכשר, המתחסר לאנשים כאל שלי- סולם, אשר בעזרתם אפשר לספס ביתר- קלות לפסגות ההצלחה.

לעומת העולה הירוד, עולה מארק עוד בחוק-לארץ בסולם החברתי, מתעשר, וזול גם את כישת-הרש של אדמסקי - אשתו הפיהפיה של האיש החלש והמסתייג, שעל אף חוסר-רצונו להקלט אין בכוחו להתגונן לעושי הרותני ולעושי אשתו.

עקב גילה זו עולה רומן אדמסקי ארצה, משתקע בקיבוץ, מקוה להתבולל בו. כאן מעלה שחם באובייקטיביות גמורה את חיי הקיבוץ, על הטוב ועל השלילי שבהם. חיים אלו לוקים בחסר, לגבי העולה החדש. הוא מהבייש להודות בחולשתו הגופנית, המונעת ממנו ביצוע עבודת-כפיים ביעילות הרגילה, נוטש את המיסגרת הקיבוצית.

גם בארץ רודף אחרי הגיבור עברו האי- שי והפוליטי. מארק, שעלה ארצה אף הוא, זוכה גם פה להערכה ולהצלחה. הספר יכול היה להסתיים במסקנה ההגיונית של התפתחותו הטבעית. "צדיק ורע לו, רשע וטוב לו", אך באופן מפתיע מתגלה מארק, ברגע האחרון, כמסתגף ומתחרט, נועל את ספרו של שחם בנאום הלקאה עצמית בו הוא מצדיק את חוכמת המיסכן, מגנה את כסילות הצלחתו המתמדת.

הוא גם נוטש את אשתו של אדמסקי, השבה לבעלה, בלית ברירה אחרת, חי עם אשה צעירה היולדת לו בן. בהמשך לפעיי- לותו המנחה, מארק הוא הגורם המשיב את אשתו של רומן לבעלה.

בסיכום: ספר טוב אף בהשוואה ליצירת שחם בעלת-הרמה הספרותית הגאה, רומאן ישראלי אמיתי, ללא בעייתיות מגמתית ועם הרבה בעיות, שלא כולן זוכות לפיתרון אידיאלי וחלק.

תרגום

במקום פרוור

משיירי ז'ק פרוור (הוצאת עקד, עב רית: אהרן אמיר, ציורים: מורנו נוסק) הוא אוסף מוקפד וקצר, המתורגם בסירי בול ובחוסר-נשמה, של שירי אחד המי- שוררים המעיינים של צרפת החדשה. ככל ספרי עקד, העוסקים יותר בצד הביבלי- יופילי של הקונה מאשר בתוכן הספרותי של היצירה, מוגש גם ספר-שירים זה בצורה נאה. הנייר מצויין, האותיות מודפסות בהי- דור, הרישומים (הגרועים), שלא כבכרכים אחרים של סידרה זו) נקיים ונהנים ממיש- טח לבן נאה היכול להבליט אותם כראוי. אלא שבחירה חיוורת ובלתי-מיצגת, וני- סיון להצטעע בתרגום של משרה, שכל תכליתו - הפשטות, הופכים את הספר לתחליף של תרגום שירי ז'ק פרוור. יש לקות כי בעתיד תימצא ההוצאה אשר, תוך שמירה נאותה פחות או יותר על הצד הייצוגי-הגרפי, תדאג, ראש ורא- שונה, להכיר את המשורר הקומוניסטי אך האלגי כליכך, לציבור הקוראים הישראלי.